

JULIO GONZÁLEZ

ORFEBRERÍA Y JOYAS

ORFEBRERIA I JOIES

JEWELLERY AND JEWELS

INSTITUT VALENCIÀ D'ART MODERN 18-II / 25-IV-2004

Julio González forma parte de la estirpe de artistas del siglo XX que, como Paco Durrio, Pablo Picasso, Pablo Gargallo o Alexander Calder y tantos otros, supieron reivindicar y proyectar en los objetos de pequeño formato de uso popular (joyas, cerámicas, accesorios, etc.) la grandeza de las investigaciones alcanzadas en las obras mayores.

Julio González descubrió los secretos del metal en el desempeño del oficio de orfebre que había aprendido tempranamente en el taller de su padre, Concordio González. La orfebrería era el oficio tradicional de la familia, que mantuvo abierto un obrador dedicado al trabajo artístico del metal en la Barcelona modernista de finales del siglo XIX. En consonancia con los movimientos renovadores europeos, el modernismo catalán trató de borrar la frontera tradicional que separaba los oficios artísticos de las bellas artes.

Aunque Julio González vivió en París desde 1900 con la intención de dedicarse a la pintura y a la escultura, la orfebrería siguió siendo su

Julio González forma part de l'estirp d'artistes del segle XX que, com Paco Durrio, Pablo Picasso, Pablo Gargallo o Alexander Calder, van saber reivindicar i projectar en els objectes de format reduït d'ús popular (joies, ceràmiques, accessoris, etc.) la grandesa de les investigacions assolides en les obres majors.

Julio González va descobrir els secrets del metall en l'exercici de l'ofici d'orfebre que havia après des de molt prompte al taller de son pare, Concordi González. L'orfebreria era l'ofici tradicional de la família, que va mantindre obert un obrador dedicat al treball artístic del metall a la Barcelona de finals del segle XIX. En consonància amb els moviments renovadors europeus, el modernisme català va tractar d'esborrar la frontera tradicional que separava els oficis artístics de les belles arts.

Encara que Julio González va viure a París des de 1900 amb la intenció de dedicar-se a la pintura i a l'escultura, l'orfebreria va continuar sent la seua font principal d'ingressos durant tota la seua vida. En les

Julio González belongs to a breed of twentieth-century artists which includes Paco Durrio, Pablo Picasso, Pablo Gargallo, Alexander Calder and many others, artists who succeeded in seizing on the grandeur and sublimation of explorations carried out in their larger works and projecting them onto small objects for popular use (jewels, pottery, accessories, etc.).

Julio González discovered the secrets of metal in carrying out the craft that he learnt at an early age in the workshop of his father, Concordio González. Ornamental metalwork was the traditional occupation of the family, which had a workshop devoted to artistic work with metal in the Modernist Barcelona of the late nineteenth century. In harmony with the movements of renewal in Europe, Catalan Modernism sought to do away with the traditional boundary that separated artistic crafts from the fine arts.

Although Julio González moved to Paris in 1900 with the intention of devoting himself to painting and sculpture, the making of bijouterie

principal fuente de ingresos durante toda su vida. En sus piezas de joyería y orfebrería, confeccionadas con materiales humildes (hierro, latón, cobre, esmalte o pasta de vidrio), ajenos a los utilizados en la alta joyería, el futuro escultor supo conjugar la adopción de las iconografías y el espíritu estético propios de su época con la conversión de cada una de sus piezas en un reto de investigación personal en el maravilloso rumbo hacia el nacimiento de la forma.

En sus obras de orfebrería encontramos el equilibrio perfecto entre la adaptación del adorno a las funciones del objeto y la reflexión sobre las posibilidades y límites de la materia en el ejercicio de la representación. Una buena parte de los procedimientos que el artista experimentó en sus piezas de orfebrería (el recorte del metal, la superposición de planos, el vacío o sus diálogos entre la sombra y la luz) situaron a Julio González en un camino sin retorno de exploración que le llevarían a protagonizar la revolución en la escultura del siglo XX.

seues peces de joieria confeccionades amb materials humils (ferro, llautó, coure, esmalt o pasta de vidre), aliens als utilitzats en l'alta joieria, el futur escultor va saber conjugar l'adopció de les iconografies i l'esperit estètic propis de la seua època amb la conversió de cada una de les seues peces, en un repte d'investigació personal en el meravellós rumb cap al naixement de la forma.

En les seues obres d'orfebreria trobem l'equilibri perfecte entre l'adaptació de l'adorn a les funcions de l'objecte, així com la reflexió sobre les possibilitats i els límits de la matèria en l'exercici de la representació. Una bona part dels procediments que l'artista va experimentar en les seues peces d'orfebreria (el retall del metall, la superposició de plans, el buit o els seus diàlegs entre l'ombra i la llum) van situar Julio González en un camí sense retorn d'exploració que el portaria a protagonitzar la revolució en l'escultura del segle XX.

and jewellery continued to be his main source of income throughout his life. In his jewellery and bijouterie made with modest materials (iron, brass, copper, enamel or glass paste) different from those used in "high-class" jewellery, the future sculptor succeeded in combining the adoption of the iconographies and the aesthetic spirit characteristic of the age with the conversion of each of his works into a challenge of personal exploration of the marvellous course leading to the birth of form.

In his jewellery and bijouterie we find the perfect balance between adaptation of the ornament to the functions of the object and reflection on the possibilities and limits of the material in the exercise of representation. Many of the procedures with which Julio González experimented in his jewellery (cutting of metal, superimposition of planes, use of empty space and dialogues between light and shade) set him on a path where there was no turning back from the exploration that was to place him at the forefront of the revolution in twentieth-century sculpture.

IVAM Institut
Valencià
d'Art
Modern

 GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORT